

Božićna poruka mons. Josipa Mrzljaka, varaždinskog biskupa

Draga braćo i sestre!

Pri završetku građanske godine, a pri samom početku liturgijske godine, slavimo Božić – svetkovinu utjelovljenja Riječi Božje u čovjeku iz Nazareta – Isusu Kristu. Veliko je to otajstvo naše kršćanske vjere koje nas ispunja radošću i nadom. U došašću kroz četiri nedjelje palimo postupno četiri svijeće kojima želimo ražariti i više rasvijetliti svjetlo vjere u našim dušama. Neizostavni dio proslave Božića je došašće u kojem molimo u jednoj od misa zornica:

„Svemogući Bože, daj da budno dočekamo dolazak tvoga Jedinorođenca: da mu spremni i s upaljenim svjetiljkama hrlimo ususret kako nas uči On sam, začetnik našega spasenja.“ Potrebno je biti budan s upaljenom svjetiljkom vjere.

Opasnost je da nas, kako kaže jedna druga molitva, „zemaljske obveze i brige smetu“ u tom čekanju.

Događaj u Betlehemu prije 2018 godina događaj je povijesti koji nadilazi povijest. To je svevremenski događaj ili neprestano događanje. Isus je došao u jednom povijesnom trenutku, ali On i neprestano dolazi. Božić je susret Boga i čovjeka. Bog je prvi i pruža ruku svakom čovjeku. Čovjek u svojoj slobodi može odbiti pruženu ruku, može nezainteresirano proći pokraj Božje ponude, može je uslijed nedovoljno svjetla u duši ne vidjeti ili ne prepoznati kao ljubav koja mu je ponuđena. Čovjek može napustiti i zaboraviti Boga, ali Bog ne napušta i ne zaboravlja čovjeka. Mnogi u Betlehemu nisu u malom Djetetu, koje je rodila Marija, prepoznali Boga. Odbacili su Mariju i Josipa pravdajući se zaposlenošću i dnevnim brigama koje su ih okupirale.

No, u tom Djetetu prepoznaju Boga priprosti pastiri i onda čuju pjesmu anđela koji navješćuju: „Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim.“ Nismo li i mi danas u sličnoj opasnosti poput stanovnika Betlehema, obuzeti svojim brigama i poslovima, svojim kupovanjem i trgovanjem, svojim zabavama i igrama, ne vidjeti Božju ponudu ljubavi prema svakom čovjeku? Bog je ušao u našu ljudsku povijest, ali nije izašao. On ostaje među nama. Došao je u prošlosti, ali i danas dolazi. Možemo li prepoznati Boga koji danas dolazi?! Dolazi u svojoj riječi koja je stalna i nepromijenjena, koja je neprestano živa i suvremena, koja ne može zastarjeti. Tu riječ povjerio je zajednici vjernika – Crkvi koja je čuva i o njoj svjedoči. U svjetlu te Božje riječi mi prepoznamo i danas njegov dolazak.

Dolazi u čovjeku, dolazi u nerođenom djetetu kojem neki ne dopuštaju doći na svijet.

Dolazi u djetetu koje umire od gladi.

Dolazi u prognaniku i izbjeglici.

Dolazi u obespravljenom i siromašnom.

Dolazi u beskućniku.

Dolazi u onima nad kojima se vrši nasilje u bilo kojem obliku.

Dolazi u žrtvi bezobzirnih ubojica i terorističkih napada čiji smo svjedoci i u ovom našem vremenu.

Dolazi u svima onima koji umiru.

I sam je iskusio smrt da bi nas vodio u život. Ne samo da bi nas vodio u vječni život, nego da nas vodi ovozemaljskim vremenitim životom. Prihvaćamo li to vodstvo ili ćemo se ispričati da znamo i mi sami opijeni svojom ljudskom mudrošću i veličinom? Zaključit ćemo zbornom molitvom koju molimo u božićnoj misi: „Svemogući Bože, ti nas obasjavaš novim svjetlom svoje utjelovljene Riječi. To nam svjetlo po vjeri sja u srcu. Molimo te da odsjeva i u našem življenju.“ Želim svima obilje Božjeg svjetla koje nam svijetli o svetkovini Božića.

Josip Mrzljak
varaždinski biskup
Na treću nedjelju došašća 2018.